

Nr 250.

Av herrar Sandberg och Löfroth, angående anskaffning av nya ånglok till statens järnvägar, m. m.

I årets statsverksproposition har Kungl Maj:t gjort vissa inskränkningar i järnvägsstyrelsens äskanden för rullande material till statens järnvägar, ehuru departementschefen verifierat att de av styrelsen föreslagna nyan-skaffningarna äro motiverade. Bland annat ha av järnvägsstyrelsen för bud-getåret 1949/50 begärda 1 200 000 kronor motsvarande ca tredjedelen av kostnaden för anskaffning av 10 st. nya ånglok icke medtagits bland in-vesteringarna. Departementschefen har nämligen förordat »att den före-slagna anskaffningen av nya ånglok tills vidare uppskjutes».

Då emellertid starka skäl finnas för den av järnvägsstyrelsen gjorda fram-ställningen, synes det välbetänkt, att riksdagen redan nu beviljar ifrågava-rande belopp.

Enligt av järnvägsstyrelsen verkställd utredning har visats, att en fort-gående elektrifiering av järnvägsnätet inte kan lämna erforderligt tillskott till dragkraften för ångtågslinjer, då de genom elektrifieringen frigjorda ångloken ha en alltför hög medelålder för att med fördel kunna användas. Förhållandena ha inte förbättrats utan snarare försämrats, sedan ytterli-gare en del järnvägar med ångloksdrift förstatligats. De gamla lok, som där-vid tillförts statens järnvägar, äro i allmänhet mycket oekonomiska i drift, men även om man räknar dem som en tillgång föreligger för närvarande en brist på ca 20 ånglok. Man torde inte heller vid bedömning av frågan ur beredskapssynpunkt böra bortse från risken att icke förfoga över erforder-ligt antal ånglok.

Dessutom bör en annan betydelsefull synpunkt framhållas. Om inte en viss kontinuitet i ånglokstillverkningen kan upprätthållas inom landet, kom-mer detta otvivelaktigt att inverka mycket oförmånligt på den svenska loko-motivindustrin därigenom att den hittills av alla erkända yrkesskicklig-heten kommer att äventyras och befintliga specialmaskiner stå outnyttjade.

Alldeles särskilt med hänsyn till exporten är det av största betydelse att bevara och utveckla den yrkesskicklighet, som varit en viktig förutsättning för tidigare exportleveranser. För att detta skall bli möjligt är det av största vikt, att de ånglok, som behövas för de svenska järnvägarna, anskaffas, så att arbetarna få tillfälle till den utbildning och träning, som är nödvändig för en rationell och högklassig loktillverkning.

På grund av vad som sålunda anförts hemställes,

att riksdagen ville besluta att godkänna järnvägsstyrelsens förslag om anskaffning av 10 st. nya ånglok och för budgetåret 1949/50 höja investeringsanslaget för nyanskaffning av ånglok till 2 100 000 kronor.

Stockholm i januari 1949.

O. E. Sandberg.

John Löfroth.
